

22. mar. 1978

FAKTA

Dato:

22. mar. 1978

Sidetæl:

Værkstedsbog 1 78 s. 47-48

22-3-78

Kvadrul/Syngem serien.

Det bliver for meget med en. Den hvide
grund (Papiret) dommer sigte - altså det af-
standen mellem kvadraterne ~~er~~ ^{er} ~~være~~
større.

Det virker som abstrakt - Neoplasticistiske
akademisme.

Syngem er ikke alene (næsten udløst)
primitiv, men det er heller ikke i sig selv
gennem tanket og kommer derved til at
virke tilfældigt og ikke overbevisende, man
forstår ikke at det drejer sig om et

Syngem.
Jeg tvivler også på at det er mig at arbejde
med et sådant næsten orkestralsystem
(og som altså ikke engang er konstateret
gennem fort).

Yderligere kommer det til at dette system
fuldstændigt er opgjort ved at en lang
række andre kunstnere - hvilket som
ovenfor nævnt fører til akademisme.

Seneri:

På den anden side kunne det måske
nok være fristende at anvende den såkaldte
"abstrakte" kunstens klischeer, ligesom i italienerne
der i renaissance alle malede madonna-

- billeder efter samme skema, dels for at se om der ikke ville være mulighed at lytte sig udover betjening, dels for ved ukenlys anvendelse af dem at skulle moderne - mors originalitet måske.
 Jeg har f. eks. længe haft lyst til at anvende strukturbredtsstrukturen, men er endog vejet at bruge fordi den har været så flittigt anvendt af modernismens pionerer man har dog et behov at undgå at bruge en så den struktur hvis man ønsker originalitet i den.

R	B	R	D	R
B	S	B	S	B
S	R	S	R	S
R	B	R	B	R
S	B	R	S	B

RØD/MØRK
 RØD/LYS
 BLÅ/MØRK
 BLÅ/LYS

SORT
 GRÅ/MØRK
 GRÅ/LYS

SORT
 BLÅ
 GRÅ/MØRK

